

Caspar Mauritius Georg Babatius

**Dissertatio Theologica Posterior De Invocatione Sanctorum Pontificiis opposita.
Qua Praecipua Adversariorum argumenta, Thesi Catholicae opposita,
proponuntur & refutantur**

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738562580>

Druck Freier  Zugang

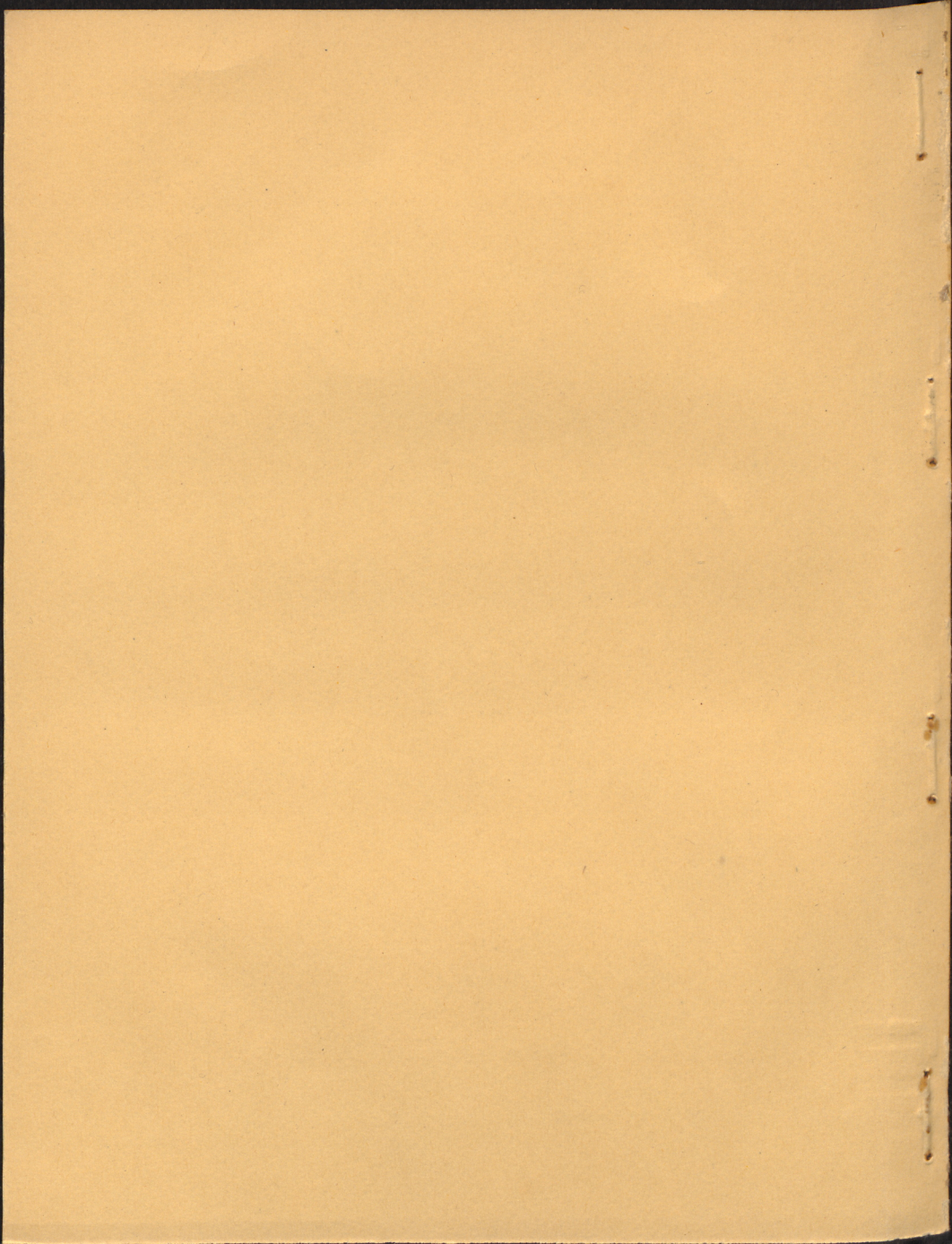


RU Mus. 1657.

Leopold Maurin, Prato

Verf. Georg Dabovich, Resp.

Stap. II/c



10.
Dissertatio Theologica Posterior
De
INVOCATIONE
SANCTORUM
Pontificiis opposita.

Quæ
Præcipua Adversariorum argumenta, Thesi
Catholicæ opposita, proponuntur &
refutantur.

Prosperante SS. Trinitate,
ET
Cum consensu veneranda Facultatis Theologica,
In

Inclita Rosarum Universitate,
SUB PRÆSIDIO

Viri Admodum Reverendi, Clarissimi, &
Excellentissimi

DN. CASPARI MAURITII,
SS. Th. D. ac P. P. Ædisq; Marianæ Archi-
diaconi meritissimi, Præceptoris, ac Pro-
motoris sui æternùm venerandi.
Publicæ disquisitioni proposita

GEORGIO BABATIO, Regiom. Boruffo
A. & R.

Habitu ad diem 26 Novemb. in Auditorio Majori.

ROSTOCHII, Typis NICOLAI KILII, Acad. Typog.
ANNO M, DC, LI,

1651

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.





§. 1.

Uæ sit Pontificorum de cultu cœlitum sententia, disp. 1. § 3. ostensum est. Ne autem quod semel admiserunt frustra fecisse videantur, varia conquirunt suæ sententiæ fulcra, quæ præsentî disputatione, sub examen vocare, visum fuit. Non est tamen animus, omnia argumenta, quorum hic magnus est numerus comportare. Præcipua tangam, ab iis primùm, quæ SS. Angelorum cultum persuadeant, initio facto: deinde & iis, quæ Bb. hominum religiosam adorationem in speciem probabilem reddere videntur, occurrendo.

§. 2. Pro SS. Angelorum religiosâ invocatione, Argumentum. I. *Quicumq; sunt exorati, ut securura impios averterent mala, illi hoc ipso sunt religiosè invocati*: quia talis deprecatio nihil aliud est, quam religiosâ invocatio. Atqui SS. Angeli sunt exorati ut securura impios averterent mala: Genes. 18. 23. f. c. 19. f. E. SS. Angeli, sunt religiosè invocati, ergo hodieq; sine culpa religiosè invocari possunt. Resp. 1. Hoc argumentum caret dicto de omni: Majorem enim non esse sufficienter distributam, ostendit instantia ex Act. c. 8. 24. ubi Apostoli exorati sunt ut orarent Deum, pro avertendis malis, ob hoc tamen adorati non sunt, nec unquam se adorati passî sunt. Act. 10. 26. c. 14. 15. Athanas. Orat. 3. cont. Arrian. Petrus vero adorare volentem Cornelium inhibuit dicens: quoniam & ego homo sum. Disting. igitur 2. est, inter eum, qui immittit mala, aut etiam liberat ab his, ut Dominus; & inter eum qui tale quid exequitur, ut minister, quam distinctionem ipsi inculcant angeli, Gen. 19. 13. Jam limitemus. Qui exoratur, ut avertat mala ab impiis promerita, scil. ut Dominus potestatem habens, ille hoc ipso religiosè invocatur; concedo: sed minorem nego. Ratio, quia non SS. Angeli, sed unus ex illis est exoratus, ille vero fuit Dominus, & naturâ Deus, quod ex textus ipsius constat documentis: nam Abraham & Loth dicuntur in oculis ejus invenisse gratiam, velut gloriosi & misericordis Domini Gen. 18. 3. c. 19. 19. Abraham vocat eum Dominum suum, 30. 31. & passim; coram quo est pulvis & cinis, v. 27.

ad quem, clamor Sodomorum pervenit, v. 21. quem ipsi Angeli, cum de creatis fermo est, vocant Dominum, qui misit illos, ad perpendum impios. c. 19. 13. conf. v. 24. Hæc & similia an velint Pontificii, in creaturam transferre, viderint ipsi Vid. Gerh. L. de morte. §. 460.

§. 3. II. Quibus Apostoli cultum exhibuerunt, illi etiam hodie licite coli possunt: Ipsorum enim actio est nostra institutio. Atq; SS. Angelis, Apostoli cultum exhibuerunt, Act. 27. 23. Ergo Resp. 1. Argumentatio procedit affirmative, à genere ad determinatam speciem, videlicet à cultu, ad cultum religiosum, de quo jam quæstio est. 2. Nego Min. Ad. probat. dico: in textu habere vocem λατρεύω, qua secundum Papistas, notatur cultus soli Deo debitus, & in N. T. nunquam usurpatur, nisi pro cultu solius Dei, dicente Bell. l. 1. de SS. B. c. 12. n. 13. ergo creaturæ sine idololatria tribui non potest. Rectius igitur articulus & cuius, ad nomen proxime præcedens, videlicet Deum refertur, ut sit sensus: adstuit mihi hæc nocte angelus Dei, cuius (scil. Dei) sum ego, quem (Deum) & colo. Vid. Gerh. l. 1. §. 474.

§. 4. III. A quibus licite precari possumus alii dona spiritualia, ntpote gratiam & pacem, illos etiam licite cultu religioso adorare possumus: hoc ipso enim quando tale quid facimus, Angelis cultum religiosum deferimus. Atqui à SS. Angelis licite precari possumus alii dona spiritualia, exemplum imitati S. Johannis, Apoc. 1. v. 4. Erg. &c. Resp. 1. In dubiis religionis dogmatibus, quale de Invocatione Angelorum est, qui Christianè candidè atq; serio vult agere, & non cum religione ludere, merito debet cavere, ne probationis sine adducat dicta incertæ interpretationis, eaque in prima acie collocet neque enim disputamus, ut in infinitum litigemus, sed ut disputando aliquando ad veritatem perveniamus. Jam vero Apocalypsis tot continere mysteria, quot pene verba vulgata est Dd. sententia. Nihil hic adhuc habemus certi, nisi vel quod ex eventu innotuit, vel cum aliis Biblicis libris, clariùs rem proponentibus, Apocalypsis commune habet, cætera, quæ huic libro sunt propria, adhuc in mysterio abscondita latent, quæ nemo nisi spiritu prophetico, qualis & liber est. c. 22. 7. 9. donatus, in hæc vita exponere valebit. Igitur Pontificii, quia aliorum librorum suffragiis destituti, in hoc solo, præcipuum suæ sententiæ robur collocant, desperatæ causæ manifesta produnt indicia. Nos per septem illos Spiritus, arbitramur intelligendum Spiritum S. cuius dona septiformia, hoc est multiplicitia, Esa. 11. 2. 1. Pet. 4. 10. non septem tantum Asiaticas, sed & omnes, in toto orbe Ecclesias exornant. Adversariorum

riorum interpretatio, variis difficultatibus est implicata, ut copiosè ostendit D. Gerb. l. c. §. 476. cui insuper hoc oppono argumentum: O interpretatio scripturæ, contra scopum & intentionem Autoris prolata, est incongrua: quia interpretatio nihil aliud est, quam veri sensus, in sententia latentis, secundum Scriptoris intentionem manifestatio. *Expositio hujus loci pontificia, est interpretatio scripturæ, contra scopum & intentionem Autoris prolata.* Erg. & c. Minor: quia ipse B. Johannes, annotando cap. 22. v. 9. quod Angelus aversaretur, cultum sibi delatum, significare voluit, Angelos licite adorari non posse, unde facile colligitur, eum qui ex Apocalypsi Angelorum invocationem stabilire tentat, multum abire ab intentione Apostoli. Athanas. Orat. 3. cont. Arrian. Angelus quoque Johannem in Apocalypsi se adorare volentem, non admisit, dicens, vide ne feceris. Rationem hujus in sequentibus dat, eò quod sint creature, & in classibus non adorandorum, sed adorantium se computari debere agnoscant. Bell. ipse l. 1. de SS. B. c. 14. Angeli ante Christi adventum se adorari ab hominibus patiebantur. (Sed quales boni an mali, ubi, à quibus & quomodo, nec dicit, nec quod dicit sufficienter probat.) At postquam homo Deus factus est, & omnes Angeli hominem in Christo adorare cœperunt, noluerunt ipsi ab hominibus adorari & præcipuè ab Apostolis, aliisque summis viris. At si ab ijs Johannes dona cœlestia gratiæ precatur, quomodo non ab eo adorantur? Magis Catholicè olim senserunt & locuti sunt. Ireneus l. 2. c. 57. Nec invocationibus angelicis facit aliquid, nec incantationibus, nec aliqua prava curiositate, sed mundè, & purè & manifestè orationes dirigentes, ad Dominum, qui omnia fecit, & nomen Domini nostri Jusu Christi. Athanas. Orat. 4. cont. Arrian. Nunquam enim quisquam precaretur accipere à Deo & ab Angelis, aut ab ullis rebus creatis, nec quisquam hanc verborum formulam concipit: Dei tibi Deus & Angelus, Epiph. dum Har. 79. n. 7. in præcedentibus edisseruisset, Mariam non esse adorandam, subdit: adeo ut nec Angeli ipsi tanto honore pares esse videantur. Hieronym. Epist. 53. advers. Vigilant. ad Riparium. t. 2. Nos autem non dico Martyrum reliquias. Sed ne solem quidem & lunam, non Angelos, non Archangelos, non Cherubim, non Seraphim, & omne nomen, quod nominatur, & in presenti seculo & in futuro, colimus, & adoramus, ne serviamus creaturæ potius quam Creatori, qui est benedictus in secula. Augustin. l. de Ver. Relig. c. 55. Recte itaque scribitur, hominem ab Angelo prohibitum, ne se adoret, sed unum Deum, sub quo esset & ille conservus, Mirum profecto est, hos SS. & Catholicos PP. tam

sejunctè tractasse sacras literas, ut dum eorum, quæ ultimo Apocalypf. capi-
enarrantur, meminerint, eorum quæ de SS. Angelorum invocatione
c. 7. proponuntur, planè oblitæ sint, & quod pene intolerabile est, cum-
vicini ipsis essent Apostolis, tam segnes tamen in conservandis aposto-
licis dogmatibus reperti sint, ut non solum nescirent amplius, Angelos
religiosè esse invocandos, sed quod majus est, contrarium plane doce-
rent. Hæc est illa subinde a Jesuitis jactata Papalium dogmatum, cum-
antiqua Catholica Ecclesia, harmonia!

§. 5. Pro religiosa SS. demortuorum, in caelis cum Christo regnan-
tium, Invocatione, argumentum I. *Per quorum merita invocatur Deus,
& placatur ira ejus, illi licitè religiosè invocantur. Atqui per SS. de mortuo-
rum merita invocatur Deus, & placatur ira ejus* Exod. 32. v. 13. f. Ergo &
Resp. I. Vellicandæ hic sunt adversariorum aures, & hypotheses, quas
defendant, ipsis ob oculos ponendæ. Docent enim, quod Patriarchas &
alios V. T. SS. usitatum non fuerit religiosè invocare, eò quod tunc fuerint
in Lybno, à beatifica Dei visione prorsus exclusi Ita ceterè strenui Papatis de-
fensores, Eckius, Valentia, Salmeron, Bellarm, quos citat D. Gerh. l. c. §. 461.
deinde defendunt Invocationem SS. publico Ecclesie testimonio, & R. P.
Canonizatorum hoc est in SS. catalogum relatorum, quos solos publicè in-
vocandos, contendunt, licet privatim etiam non Canonizatos, invocare conce-
dant, quadere Bell. l. 1. de B. SS. c. 7. Annon autem hæc hypotheses, omnia
ex V. T. pro SS. Invocatione petita argumenta evertant, & contra,
unusquisq; facile judicare potest. Quando enim ex hoc, contra nos Ad-
versarii pugnant, argumenta, quæ maximi videntur esse roboris petita
sunt ab invocantium exemplis, ut ex præsentî argumento, & in subsidium
ejus, citatis à Bell. scripturæ locis, ac quamplurimis aliis, satis est mani-
festum. Jam vero inter exempla, similitudinem atq; convenientiam ali-
quam esse oportet. At excutiat quis exempla, quæ ab Adversariis urgen-
tur, convenientiam nullam inveniet: fatentur siquidem non fuisse usita-
tam in V. T. Invocationem SS. Atq; sic Moses ad Dominum dicens:
Recordare, Abraham, Isaac & Israel &c. exemplum Invocantis SS. non
præbuit. Si hoc, quomodo igitur ex exemplo non Invocantis SS. stabili-
tur SS. religiosa invocatio? quis sanæ mentis homo hanc concedet col-
lectionem. Moses non invocavit SS. ergo SS. Demortui in N. T. sunt
religiosè invocandi, non enim alia, ut patet, quam hæc, per ultimam
resolutionem collectio prodire potest, Cæterum utar formâ Syllogistica:

Religio-

Religiosa SS. V. T. invocatio probat SS. religiosam Invocationem in N. T. usitatam: ad hoc enim cumulant scripturæ testimonia. Religiosa SS. V. T. invocatio non fuit in N. T. usitata, ut confiteatur & defendunt adversarii. Ergo Quoddam quod non fuit in V. T. usitatum, probat SS. religiosam Invocationem in N. T. usitatam. Has nugas quibus se ipsos implicant adversarii, qui non videt, ille sine dubio, talpâ, Tiresiâq; cæcior est! Resp. 2. Negando majorem: Expendat eam quis diligenter, nihil inveniet, quod vel probabiliter suadeat, illum, per ejus merita, (posito legitimam hanc esse invocandi formam) Deus invocatur, ob id, vel hoc ipso religiosè invocari? annon si hic esset Deo gratus Invocandi modus, quis posset per merita vivorum, præcipuè perfectè SS. & operibus supererogationis divitum, Deum exorare, perinde ac mortuorum? neq; tamen hoc ipso illos religiosè coleret, nec ut puto, ob id, adversarii, colendos statuerent. Resp. 3. Ad prob. Minor. in illa committi vitium pseudhermeneiæ: non enim l. c. Deus per SS. merita invocatur, sed allegatur, & in memoriam revocatur gratuita Dei promissio, de multiplicando semine, & excitando Messia, ex posteritate eorum, ut ipsa verba Textus habent, adeo ut vanissimum sit, cum Bellarmino merita SS. cum his conjungere Vid. D. Gerh. l. c. §. 455.

§. 6. II. Pro quâ re expressum in scriptura extat mandatum, illud licitè facere possumus, imò debemus. Atqui ut SS. demortui religiosè invocentur, in scriptura expressum extat mandatum: Gen. 48. 16. Erg. &c. Resp. 1. ex §. 5. n. 1. 2. Nego Minorem: Ad probat. dico: (1. Processum institui, à genere affirmative, ad determinatam, speciem scilicet ab invocatione, ad invocationem religiosam. Cur non potius inde colligunt, memorialem, vel civilem compellationem, Veteri Ecclesiæ usitatam? (2.) Malè legit vulgata versio, invocetur, pro vocetur, ut agnoscit Vatablus, & multi alii ex Pontificiis, quos citat D. Gerh. L. de Morte §. 461. quâ loquendi formulâ Hebræis usitatâ, facente Jesuita Fonseca Jacob voluit, ut pueri isti vocarentur nomine ejus, filii Jacob, & filii Abraham, Isaac, Conf. Esa. c. 4. 1.

§. 7. III. Quicumq; mandat ac permittit compellare vivos, ille non prohibet religiosè invocare defunctos: quia nulla ratio dari potest cur honorem, quam piis in hac vita deferimus, SS. demortuis, longè majori dignis, denegemus. Atqui Scriptura Sacra mandat ac permittit compellare vivos: Rom. 15. 30. 2. Corinth. 1. 11. & passim. Erg. &c. R. 1. Fonseca l. 6. Inst. Dial. c. 2. bonæ consequentiæ hanc ponit regulam: Si id, quod contradicit consequenti, repugnat etiam antecedenti, legitima erit consequentia, si secus, vitiosa.

sa.

sa. Quia igitur in hac collectione secus se res habet, bonâ cōsequentia care-
ret. Quis enim nō videt, has posse simul stare: SS. demortui licitè religioſè
non invocantur, & Pii in hac vita licitè compellantur. 2. Collectio procedit
à positione unius speciei, ad positionem alterius, videlicet à positione com-
pellationis civilis, ad affirmationem religioſæ adorandi, ad hunc ferè
modum: Princeps est civiliter colendus, Ergo Imperator religioſè ado-
randus, vel sic: Episcopus in hac vita est colendus, Ergo Petrus in
altera vita est latria, aut saltem Hyperdulia. Adversarii
colligunt, ex civili vivorum compellatione, quod etiam mortuorum
cultum, concedimus totum argumentum, tunc tamen non tangitur sta-
tus controversiæ ut d. 1. §. 5. dictum.

§. 8. IV. *Qui sunt amici Dei, & Principes mundi, illi sunt cum, Deo re-
ligioſè colendi: æquum enim est honorare amicos Dei, & quò major ho-
nor fuerit, eò Deo gratior. Atqui SS. Demortui sunt amici Dei, & Principes
mundi. Ps. 139. 17. Erg. &c. R. 1. Major non est sufficienter distributa: nam
etiam vivi fideles sunt amici Dei, & Reges terræ, qui serviunt Domino,
ob hoc tamen religioſè adorandi non sunt. Ad probat. dico: Cur SS. di-
vinum honorem non tribuunt, si honor quo major est civili, eò Deo
gratior? 2. Ad probat. Min. dico: Vulgatam versionem si ubi, hic certè à
fontibus tantum recessisse, quantum cœlum à terra, quod vel Pagninus,
vel Aria-Montanus satis ostendunt, qui sic legunt: *Mihi quam pretioſæ fue-
runt cogitationes tuæ ò Deus? quam invaluerunt earum summæ.* Ubi ne men-
tio quidem fit amicorum Dei, vel Principum mundi, ut SS. non nege-
mus esse amicos Dei. Vid. Gerh. l. c. §. 465.*

§. 9. V. *Qui orationes fundunt ad Deū, pro incolumitate viventium, illi sunt reli-
gioſè adorandi. At SS. demortui Jerem. 15. 1 Baruch. 3. 4. Orationes fundunt ad
Deum pro incolumitate viventium. Erg. &c. Resp. 1. Mirum est, quod Adversarii
dimissâ majore, tanquam extra omnem controversiam positâ, sudent in
probatione minoris, cum tamè illa majori egeat subsidio, quam hæc. Quis
sanò concesserit, quod is, qui pro altero orat, mox sit religioſè adorandus?
Cultus religioſus est divinus, ob nulla merita creaturæ conveniens adeò
ut ipse Bell. l. 1. de Christo. c. 8. ex eo, quod Ecclesia in toto terrarum orbe,
Christum colat templis, aris, invocationibus, festis diebus, probet divinitatem
Christi, quod argumentum nullius fuerit ponderis, si cultus religioſus
meræ creaturæ competere possit. 2. Eodem morbo laborat hujus
major quo argumenti præcedentis: nam si ea universaliter vera est, vivi,
à demor-*

demortuis in purgatorio sudantibus, erunt religiosè colendi, pro quibus & orant in Papatu; & missas celebrant. 3. Ad *probat. Minoris*, Jeremias non dicit quod Moses & Samuel stent coram Domino deprecantes, pro peccatis populi, sed ait, si vel maxime starent & orarent ad eum modum ut fecerunt, cum in vivis essent, non transmitteret Dominus abominandum Idololatriæ nefas impunitum. Tandem testimonium Baruch. non est Propheticum, liber enim hic est Apocryphus, ut suo loco ostenditur, & probat D. Gerh. l. 6. §. 467.

§. 10. VI. Quod factum scriptura commendat, illud homini Christiano imitari licet. At accessum ad Christum per internuncios scripturâ commendat. Luc. 7. 3. 6. Erg. & c. Resp. 1. Ipse Salmeron, cujus hoc argumentum est, citante D. Gerh. L. de Morte §. 474. scribit: *In evangelii & epistolis nihil habetur expressum de Invocatione SS. sed demum in Apocalypsi.* Hoc si verum est, quâ fronte ex Evangelio Lucæ audeat contra nos argumentari? 2. Major nisi limitetur, infinitis exposita est instantiis: nam & jejunium Salvatoris nostri 40. dierum & noctium, & miraculosa Petri, aliorumq; Apostolorum, malè habentium, sanatio, mortuorum excitatio, in scriptura commendantur, nemo tamen illa imitari præsumit. Limitanda igitur est: Quod scriptura commendat, & ad imitandum proponit & c. & sic eam concedo; sed *Minorem* nego, non quidem simpliciter: nam si internuncii illi fuerint homines pii, suas preces ad Salvatorum fusas, cum nostris conjungentes, illos libenter habemus, si vero mortui, quos nobis extra scripturam proponunt Papistæ, & quidem ut auxiliares, mediatores, & coadjutores redemptionis nostræ, religiosè colendos, de quo cultu unicè controversa est: merito repudiamus. Nec hili sunt protestationes, quas hic interdum adversarii instituunt, se SS. non aliter, quam intercessores invocare: hoc enim jam diu à nostris, adductis in medium propriis ipsorum testimoniis est repudiatum. Pauca ex his adducam. *Catechismus Rom.* Jussu Pii V. P. R. editus, c. 6. q. 3. ad SS. recitare jubet *Orationem dominicam*, qui est modus colendi solum Deum, à Salvatore præscriptus *Math. 6. 9. in ipsis spem*, *Ps. Mar. Ps. 30. & fiduciam cordis collocant*, *Bell. l. 1. de SS. B. c. 20. Illos ut opitulatores, & auxiliares*, *Conc. Trid. Ses. 24. à peccatis redemptores*, *Marial. Argent. l. 2. c. 5. ab æterna damnatione liberatores*. *Barrad. hort. anim. suff. Apost. invocant*. *Salmeron. B. V. Mariam. t. 10. tract. 41. corredemptricem nostræ liberationis vocat.* Ex hoc fonte natum est, illud valde pium, iudicio

B

Nicolai

Nicolai Jansenij, & Adam. à Contzen, in jubilo jubilorum, carmen
Caroli Scribanij Jesuitæ, in amphitheatro honoris, l. 3. c. 8. quo majori
affectu apprehenditur lac Mariæ, quam sanguis Christi: *Hæreo lac inter
meditans, interq; cruorem; inter delicias, uberis & lateris. Rem scio, prensa-
bo si fas erit ubera dextrâ: Leva prensabo vulnera si dabitur. Lac matris
miscere volo, cum sanguine Nati, non possum antidoto nobiliore frui.* Multo
plura testimonia videri possunt, apud D. Gerh. l. c. §. 435. Si vero recen-
tiores Jesuitæ correxerunt mentem, compescant & linguam, abusus, ac
idolatricos cultus ex Ecclesia Dei tollant, nec amplius eos sub pigmentis
& verborum involucris, in perniciem multarum animarum delitescere
patiantur. 3. Ad Probat dico: non intercedendi modus, sed fides com-
mendatur Centurionis, l. c. v. 9. per quam, quod petiit assecutus est, qua in
re merito ipsum imitari debemus.

§. II. VII. *Quod olim multis fidelibus salutare atq; fructuosum extitit,
illud hodie licitè imitari possumus. Atqui religiosa SS. invocatio multis fide-
libus salutaris atq; fructuosa extitit: Nam alii dicente Becano, Manual. l. i. c. 7.
n. 1. sanitatem corporis, alij donum castitatis, alij profectum in studiis, alij alia
beneficia per SS. intercessionem à Deo impetrarunt, ibidem vocat ad testi-
monium Ambrosij, Augustini, Theodoretii. Erg. &c. Resp. Supponendo,
majorem loqui de iis, quæ religionem Christianam, & cultum Dei concer-
nuat; limbo eam: Quod salutare multis extitit, & revelata Dei
verbo innititur, illud hodie licite imitari possumus. sic intellectam con-
cedo. Atqui religiosa SS. demortuorum invocatio, fidelibus salutaris
extitit, & revelato Dei verbo innititur, nego. Ad Probat. dico I. Posito
quosdam fideles olim SS. religiose invocasse, & post invocationem
etiam id quod petierunt, assecutos fuisse, nondum tamen sequitur illa
ipsa effectum harum precum fuisse. Unde enim de eo nos certos facient,
cum pro eâ re, nec divinam revelationem proferre, nec adminiculo sen-
suum, aut ulla alia ratione id probare possint. Provocat quidem Becanus,
ad quotidianam experientiam, sed quam frigidè eam explicet, cæcus sit,
qui non videat, quæ enim est consequentia, *homines multa beneficia per
SS. intercessionem à Deo impetrant*, ergo quod assequantur, illud est pre-
cum istarum effectus. Nonne ipsi Pontificii, cum invocatione SS. con-
jungunt invocationem Dei, quâ, licet per omnia non sit legitima, ipse
pro sua benignitate petentibus se exorabilem præbere possit? Quicquid
tamen sit hujus rei, hic profecto Pontificii in probatione deficiunt, si qui-
dem.*

dem aliud proferre non possunt quam post orationem, nudam alicujus boni consecutionem, ex qua si quis velit assecutum bonum, ad petitionem ut causam referre, non eodem acumine, cuilibet inferre licebit, gentilium eximia dona, fuisse superstitionis paganae effecta. Si hoc, quomodo Pontificii, gentilibus nondum convertis, contra quos Dd. Ecclesiae, pro Christiana religione pugnandum fuit, respondissent, si hoc ipso argumento, cultum suorum Deastrorum defendissent? *Alexandri M. preces, erant, inquit Curtius l. 4. Jovis, Minervae, Victoriag, invocatio quam insignis illa praeda, Orientis possessio secuta est. Si vero Christiani suas preces, in fide & timore Domini peragunt, tunc precandi formulam, ex fidei regula, verbo scil. Dei necessum est ostendant, 2. Catholicorum PP. testimonia, SS. demortuorum religiosam Invocationem vel probantia, vel non frustra fuisse institutam, testantia, adversarii jactant, sed nulla proferunt. Nos citatos PP. contrarium sentire, probamus ipsorum verbis, Ambros. l. 3, de Sp. S. c. 12. Ac ne quis hoc deriveet ad Mariam Virginem: Maria erat templum Dei, non Deus templi, & ideo solus ille adorandus, qui operabatur in templo. August. l. de vera Religione c. 55. Non sit nobis religio cultus hominum mortuorum, quia si pie vixerunt, non sic habentur ut tales quaerant honores, sed illum a nobis coli volunt quo illuminante letantur, meriti sui nos esse conservos. Honorandi ergo sunt propter imitationem, non adorandi propter religionem. Quid clarius & verius dici potuit? Theodoret. de curand. Graecor. affectib. serm. 2. t. 4. Nos autem nihil eorum, quae oculis cernuntur, Deum facimus. Hominibus autem qui virtute aliqua claruerunt, ut optimis viris, honores deserimus. Solum vero adoramus universorum Deum ac Patrem & illius Verbum, ac Sanctissimum Spiritum. Plura aliorum Patrum testimonia in hanc rem jam supra hinc inde citavi, ex quibus Disputatori veritatis cupido, cum orthodoxia nostri dogmatis, cum Catholicorum PP. sententia, satis innotescere potest.*

PLurima constanter voluisse & habere cerebro,
 At non ferre foras posse, puto esse nihil.
 Rectius ipse facis, docto dum gutture profers,
 BABATI praestans, dona reposta animo.
 Inferet en albo manibus te Musa peritum.
 Latus, quin justo tempore ferta dabit:

L. M. Q.
 fe.

Daniel Michael, S. Th. D. & ejusdem P. P.

Praestat scire Tuum nil, nisi scire Te Extare Ecclesiae Te columen : Tibi
 Hoc, alter sciat, Ergo Tibi doctior In plures juvenem surgere gloriam
 Babati, merito gratulor, & precor : Ramos corridiè. Lux uriet novò
 Faxint summa Deum numina, mox sua Canos fama dies vincere nomine.

*Sic politiss, atq. eruditiss. Dno. Respondenti, amico
 meo conjunctissimo habeo amicitus*

Johannes Guntherus, Nörnberger
 LL. Stud.

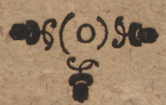
Kling Gedicht.

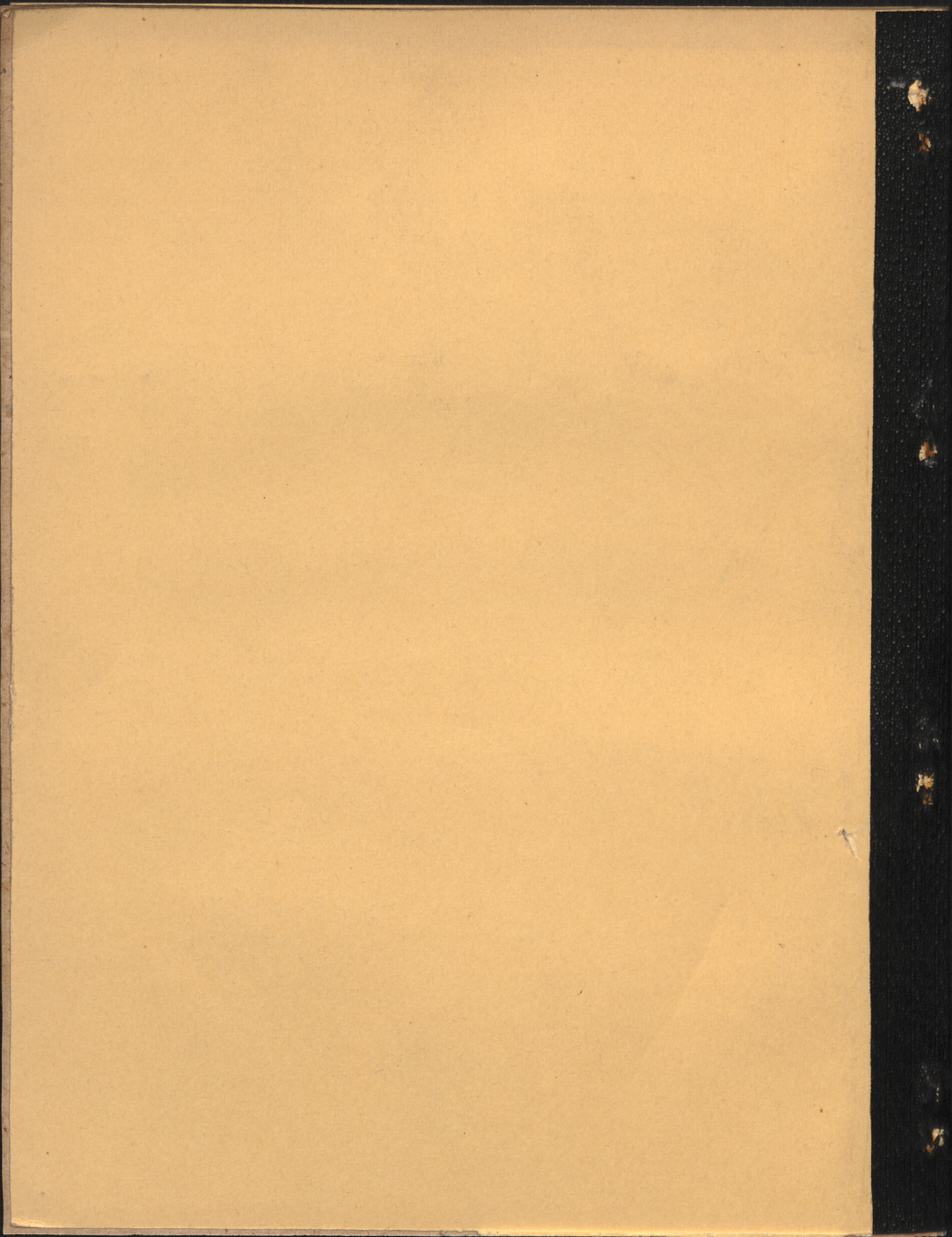
S wird denn abermal/ Herr Babat/ heut gesaget
 Das ihr bemühet send/ der falschen Lehre Krafft
 Von Anruffung der Heiligen Genossenschaft.
 Zu wider legen? wohl! daß Ihr Euch so entschlaget
 Von dem was niedrig ist und Ewre Sinne traget
 Ins hochbestirnte Haus zur klugen Wissenschaft/
 Ein Geist der Feuer fühlt wird täglich weggeraffe
 Von vielen Müßiggang/ der manchem sehr behaget :
 Euch ist Er unbewußt/ drum rühm ich ewren Fleiß/
 Vnd helffe stücken Euch den nimmerdürren Preis/
 So viel mein schlechter Vers vermag von sich zureichen.
 Doch wer bin ich? weit andre rühmen ewren Sinn
 Den ich das Wasser nicht zureichen würdig bin
 Die geben Euch das Lob/ daß nimmer wird erbleichen.

Samuel Birthy.

Semina virtutum tibi & hinc innata Parentis
 Auguror, & video prodita flore novò;
 Felix ingenii, sic te mansura per ævum
 Ad præcella poli sidera fama feret.

Reinholdus Perbandt,
 Region. Borussia.





dem aliud proferre non possunt quam post
 boni consecutionem, ex qua si quis velit asse
 nem ut causam referre,annon eodem acumin
 gentilium eximia dona, fuisse superstitionis pa
 modo Pontificii, gentilibus nondum conver
 sia, pro Christiana religione pugnandum fuit,
 argumento, cultum suorum Deastrorum de
 preces, erant, inquit Curtius. l. 4. Jovis, Minerva
 insignis illa praeda, Orientis possessio secuta e
 preces, in fide & timore Domini peragunt, t
 ex fidei regula, verbo scil. Dei necessum est ost
 PP. testimonia, SS. demortuorum religiosa
 bantia, vel non frustra fuisse institutam, tes
 sed nulla proferunt. Nos citatos PP. con
 ipsorum verbis, Ambros. l. 3, de Sp. S. c. 12. Ac
 am Virginem: Maria erat templum Dei, non De
 adorandus, qui operabatur in templo. August. l. d
 sit nobis religio cultus hominum mortuorum, qui
 bentur ut tales quaerant honores, sed illum a nob
 letantur, meriti sui nos esse conservos. Honorand
 nem, non adorandi propter religionem. Quid cla
 Theodoret. de curand. Graecor. affectib. serm.
 corum, quae oculis cernuntur, Deum facimus. Ho
 aliqua claruerunt, ut optimis viris, honores dese
 univerforum Deum ac Patrem & illius Verbum,
 Plura aliorum Patrum testimonia in hanc r
 tavi, ex quibus Disputatori veritatis cupido
 dogmatis, cum Catholicorum PP. sententia,

Plurima constanter voluisse &
 At non ferre foras posse
 Rectius ipse facis, docto dum gutt
 BABATI praestans, do
 Inferet en albo manibus te Musa
 Latis, quin iusto tempore

Daniel Michae

am alicujus
 ad petiti
 re licet
 i hoc, quo
 Dd. Eccle
 si hoc ipso
 alexandri M
 catio quam
 ristani suas
 formulam
 holicorum
 m vel pro
 iijactant
 probamus
 et ad Mari
 ed solus ille
 c. 55. Non
 non sic ha
 illuminante
 ter imitatio
 dici potuit?
 autem nihil
 qui virtute
 o adoramus
 Spiritum
 inc inde ci
 oxia nostri
 te potest.

usdem P. P.

